

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Csp/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118230252
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118230252.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudcom JUDr. Barborou Sopkovou v právnej veci žalobcu B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, Z., proti žalovanému POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určení neplatnosti spotrebiteľských zmlúv, o určení, že spotrebiteľské zmluvy sú bez úrokov a poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ochrane práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, je bez úrokov a bez poplatkov.

Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, je bez úrokov a bez poplatkov.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 67,00 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Súd žiadnej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konanie vo výške 215,50 Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23. 02. 2018 v spojení s návrhom na pripustenie zmeny petitu zo dňa 25. 06. 2018 domáhal určenia, že

- a) dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 28. 09. 2015 je neplatná,
- b) spotrebiteľská zmluva č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 je neplatná,
- c) úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 je bez úročný a bez poplatkov,
- d) dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 17. 08. 2015 je neplatná,
- e) spotrebiteľská zmluva č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 je neplatná a
- f) úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 je bez úročný a bez poplatkov.

Ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému, aby sa zdržal použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. 402900466 a č. 402900508, pričom rovnakú povinnosť by mal súd uložiť aj zamestnávateľovi žalobcu G. s. r. o., S. XXX, mzdové oddelenie. Tiež sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 183,00 Eur a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že ako spotrebiteľ je v slabšej pozícii a jeho nároky sú odôvodnené aj s cieľom európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa. Konanie žalovaného pri uzavretí zmlúv spôsobilo vady v zmluvách, ktoré sú v dôsledku toho absolútne neplatné pre neurčitost'

a nezrozumiteľnosť. Dôvodom neplatnosti je i nedostatok vážnosti, množstvo neprijateľných zmluvných podmienok či rozpor s dobrými mravmi. Na určenie neplatnosti má žalobca naliehavý právny záujem, pretože podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práv žalobcu, ktorou sa má odstrániť spornosť práva a vytvoriť pevný základ pre právny vzťah strán sporu. Bez tohto určenia je jeho právo ohrozené a právne postavenie neisté. Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu kontrole a zistiť, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaný použil v zmluvách o spotrebiteľskom úvere neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva č. 402900508 ako aj zmluva č. 402900466 obsahuje dva rôzne údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom uvádzanie rôznych údajov týkajúcich sa výšky ročnej percentuálnej miery nákladov považuje za zavádzanie spotrebiteľa, za nekalú praktiku, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie, ktoré by inak neurobil. V zmluvách sú ďalej neprimerane vysoké zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok. Rozhodcovská doložka predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom. V zmluvách ďalej absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, v dôsledku čoho sú úvery bez úrokov a poplatkov. Zo zmluvy č. 402900508 mu bol poskytnutý úver vo výške 300,00 Eur, pričom ku dňu 17. 02. 2018 splatil 244,00 Eur a zo zmluvy č. 402900466 mu bol poskytnutý úver vo výške 500,00 Eur a ku dňu 17. 02. 2018 splatil sumu vo výške 351,00 Eur. K žalobe pripojil listinné dôkazy - žiadosť žalovaného o zrážky zo mzdy zo dňa 13. 12. 2017 a dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 17. 08. 2015. Na pojednávaní dňa 25. 06. 2018 žalobca predložil ďalšie listinné dôkazy - písomný výpočet výšky bezdôvodného obohatenia, výplatné pásky za mesiace 01/2018, 03/2018 a 12/2017, 4 x potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov zo dňa 23. 08. 2016, 20. 07. 2016 a 19. 08. 2016, rozhodcovskú zmluvu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015, všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľského úveru, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 402900524 zo dňa 17. 08. 2015, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17. 08. 2015, dohodu o plnení v splátkach zo dňa 17. 08. 2015, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, výpis z účtu k úveru č. 402900466, upozornenie na neuhradenú splátku zo dňa 10. 10. 2016, výpis z účtu k úveru č. 402900508, varovanie zo dňa 06. 12. 2016, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 28. 09. 2015, žiadosť o zrážky zo mzdy zo dňa 13. 12. 2017 a oznámenie o vyplnení zmenky zo dňa 15. 06. 2017.

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Žalobca na určenie neplatnosti dohody o zrážkach spotrebiteľského úveru nemá naliehavý právny záujem. Ustanovenie § 137 písm. c) C. s. p. pripúšťa určovacie žaloby len vo vzťahu k právam (už nie právnym vzťahom) a vo vzťahu k právnym skutočnostiam len v prípade, ak to predpokladá osobitný predpis (napr. dobrovoľná dražba, uznesenie valného zhromaždenia kapitálovej spoločnosti, skončenie pracovného pomeru). K absencii naliehavého právneho záujmu žalovaný poukázal na judikatúru súdov (rozsudok Krajského súdu v Trnave v rozsudku sp. zn. 11Co/173/2013 zo dňa 21. 05. 2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/273/2017 zo dňa 12. 12. 2017). Čo sa týka samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola uzavretá platne podľa § 551 Občianskeho zákonníka v súlade s právnymi predpismi. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovanému ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Žalovaný má za to, že predmetná dohoda spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente, a teda predstavuje osobitnú listinu a žalobca mal možnosť si predmetnú dohodu preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojim vlastnoručným podpisom. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá má spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená. Z uvedeného nie je možné ju vyhlásiť za neplatnú. Žalobca jasne mal možnosť súhlasiť/nesúhlasiť alebo odmietnuť/neodmietnuť dohodu. Žalovaný považuje dohodu o zrážkach zo mzdy platnú, a teda má za to, že nedošlo k naplneniu § 451 Občianskeho zákonníka. Ten istý záver platí aj v prípade zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), pokiaľ by bolo možné uvažovať o tom, že žalobca je spotrebiteľom, čo žalovaný rázne popiera, zákon o

spotrebiteľských úveroch totiž výslovne uvádza, ktoré úvery sa nepovažujú za spotrebiteľské úvery, pričom medzi ne radí: úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuťelnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuťelnú vec. Z toho možno výkladom a contrario vyvodiť, že ostatné spôsoby zabezpečenia, medzi nimi aj dohoda o zrážkach zo mzdy, sú pre spotrebiteľské úvery prípustné. Aj príslušné ustanovenia smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktoré boli transponované do príslušných predpisov slovenského právneho poriadku (najmä zákon o spotrebiteľských úveroch), výslovne pripúšťajú zabezpečenie spotrebiteľských úverov. Žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem ani na určení zmluvy o úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. d) C. s. p. je možné konštatovať, že Civilný sporový poriadok v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb za podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti a nie určenia či tu právo je alebo nie je. Určenie neprijateľnosti nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. V tomto smere žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17Csp/52/2016 zo dňa 07. 06. 2017, rozhodnutie D. súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cdo/251/2015 zo dňa 16. 03. 2016, rozsudok P. súdu Bratislava II sp. zn. 52C/135/2014 zo dňa 25.05.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/325/2016 zo dňa 14. 06. 2017. Žalovaný tvrdil, že v prípade určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov nezakladal by takýto rozsudok žiadne nové práva alebo povinnosti, nebol by ani vykonateľným ani aplikovateľným. V prípade, ak by súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť nevyriešilo by to aj tak s konečnou platnosťou stav právnej neistoty medzi sporovými stranami. Pretože definitívne vyriešiť danú otázku, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok, možno len v konaní o návrhu na plnenie. Žalobca podal žalobu na plnenie a nedôvodne podáva zároveň aj určujúcu žalobu, pričom v samotnom odôvodnení súd sa vysporiada s určujúcim nárok a v konečnom dôsledku až rozsudok na plnenie vyrieši s konečnou platnosťou sporné práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, pričom taký rozsudok je aplikovateľný a vykonateľným titulom. Takéto konanie žalobcu sa javí len účelové s cieľom zvyšovania trov konania, pričom samotné konštatovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky pri nároku na plnenie je nedôvodné. Žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzatvorili dňa 17. 08. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 402900466, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 500,00 Eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 370,00 Eur. V zmluve o úvere č. 402900466 na prednej strane je uvedené: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 870,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak do 20. 08. 2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“ Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 20. 08. 2016. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 870,00 Eur s termínom splatnosti dňa 20. 08. 2016. Následne však dlžník požiadal v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - dohody o plnení v splátkach. Dlžník bol dňa 17.08.2015 s predmetnou dohodou oboznámený. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 10 pravidelných mesačných splátkach vo výške 87,00 Eur, vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 09. 2015. Každá vyššie uvedená splátka bola prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. V danej súvislosti žalovaný poukázal aj na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C - 42/2015 Home Credit Slovakia, a. s. proti G. N.. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 272,69 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorazovo, tak, ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj ročná percentuálna miera nákladov. Naproti tomu ročná percentuálna miera nákladov vo výške 272,69 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko ročná percentuálna miera nákladov neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo

možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. K uvedenému je potrebné poukázať na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade týchto peňažných prostriedkov je požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavované omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektmi v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období (rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. XX Cmo 95/2005). Ak teda žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Je teda zrejme, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úver, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu o úvere uzatvoril a peňažné prostriedky od žalovaného prostredníctvom obchodného zástupcu prevzal. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia úveru. K tvrdeniam žalobcu týkajúcich sa konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru znova poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - XX/XXXX. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko v čl. II ods. 1 umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalobca má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama o sebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti.

3. Žalobca vo vyjadrení na vyjadrenie žalovaného (tzv. replika) doručenom súdu na pojednávaní dňa 25. 06. 2018 uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného, pretože nie je zrejme, čo chce povedať, keď jeho vyjadrenie obsahuje len všetky možné skopírované rozhodnutia z iných súdov. Žalovaný sa podľa žalobcu nevyjadruje konkrétne k danej žalobe, údajne žalobcovi nie je zrejme, či si žalovaný uvedomuje, o čo sa jedná. Vraj žalovaný len poukazuje na rôzne tvrdenia, ktoré nemajú nič spoločné s jeho žalobou. Celý obsah vyjadrenia žalovaného je nezrozumiteľný a nejasný. Ďalej uviedol, že žalovaný si z požičanej sumy 300,00 Eur urobil dlh viac ako 1 496,00 Eur a z požičanej sumy 500,00 Eur viac ako 2 136,00 Eur, čo má pre neho likvidačné následky a podľa všetkého ide o jasnú úžeru. Ku dňu vyjadrenia považuje žalobca svoj dlh za splatený. Ako dôkaz pripojil výplatné pásky, z ktorých má vyplývať, ako mu zamestnávateľ od decembra 2017 strhával každý mesiac sumu vo výške 136,00 Eur a z výplaty mu tak neostávalo ani životné minimum v sume 199,48 Eur + 139,16 Eur na manžela, hoci žalovaný nedisponoval ani súdnym rozhodnutím, aby mu mohol zo mzdy vykonávať zrážky. Žalovaný tak nedodrжал zákon, obišiel ho a na výplatnej páske mal žalobca len mzdu vo výške 40,00 Eur. Podľa ministerstva spravodlivosti už v minulosti na základe podnetov mnohých spotrebiteľov bolo posúdené, že viaceré zmluvné podmienky v zmluvách žalovaného sú neprijateľné. Zmluva obsahovala len výšku splátok, termín splatnosti splátok, avšak absentuje výška splátok istiny

úveru, výška splátok úrokov z úveru a výška splátok iných poplatkov. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v H. sp. zn. 10CoE/313/2010 zo dňa 09. 08. 2011 či Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 161Cm 944/2010 zo dňa 23. 08. 2011 a rozhodnutie Národnej banky Slovenska o vydaní predbežného opatrenia sp. zn. OFS - 13342/2015 - 1. Žalobca tvrdil, že dohody o zrážkach zo mzdy vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv alebo uzatvorené spolu pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a plnenie vykonávané na základe takejto dohody je v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, ku dňu 06. 06. 2018 bola splatená istina. Zo zmluvy o úvere vo výške 300,00 Eur splatil celkom 400,00 Eur a zo zmluvy o úvere vo výške 500,00 Eur splatil celkom 583,00 Eur, v dôsledku čoho sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sumou vo výške 183,00 Eur a ktoré žiada vydať.

4. Dňa 02. 07. 2018 boli súdu doručené listinné dôkazy predložené žalobcom - výplatná páska za obdobie 02/2018 a potvrdenie o zamestnaní (zápočtový list).

5. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25. 07. 2018 na základe výzvy súdu uviedol, že k zmluve o úvere č. 402900508 eviduje od žalobcu deväť splátok v celkovej sume 342,00 Eur a k zmluve o úvere č. 402900466 osem splátok vo výške 525,00 Eur. Pokiaľ ide o výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, žalovaný uviedol, že táto bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere so vstupnými údajmi v zmysle zmluvy. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca vzal na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Trval na zamietnutí žaloby. K vyjadreniu pripojil listinné dôkazy - zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17. 08. 2015 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úver, dohody o plnení v splátkach, dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, rozhodcovskej zmluvy a zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28. 09. 2015 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úver, dohody o plnení v splátkach, dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, rozhodcovskej zmluvy.

6. Postupom podľa § 180 C. s. p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Súd vec prejednal, vykonal dokazovanie a zistil:

7. Za nesporné súd považuje to, že dňa 17. 08. 2015 žalobca (ako dlžník, spotrebiteľ) uzavrel so žalovaným (ako veriteľom) zmluvu o spotrebiteľskom úvere (č. 402900466), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,00 Eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 370,00 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 870,00 Eur. Odplata pri poskytnutí finančných prostriedkov je vo výške 140,00 Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28,00 %. Úrok bol vo výške 46,00 % ročne z poskytnutého úveru až do úplného uhradenia, čo je suma vo výške 230,00 Eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť sumu vo výške 870,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 17. 08. 2016. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 17. 08. 2016. Podľa zmluvy spotrebiteľ vzal na vedomie, že výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver je 24,67 %. V ten istý deň uzavreli žalobca so žalovaným aj dohodu o plnení v splátkach, z ktorej vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 sa mení tak, že sumu vo výške 870,00 Eur mal žalobca splatiť v 10 mesačných splátkach po 87,00 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 09. 2015. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle tejto dohody bola 272,69 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola nezmenená (24,67 %). Zároveň bola medzi stranami uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako aj rozhodcovská zmluva.

8. Nesporným bolo aj to, že dňa 28. 09. 2015 žalobca (ako dlžník, spotrebiteľ) uzavrel so žalovaným (ako veriteľom) zmluvu o spotrebiteľskom úvere (č. 402900508), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300,00 Eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 288,00 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 588,00 Eur. Odplata pri poskytnutí finančných prostriedkov je vo výške 84,00 Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28,00 %. Úrok bol vo výške 68,00 % ročne z poskytnutého úveru až do úplného uhradenia, čo je suma vo výške 204,00 Eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť sumu vo výške 588,00 Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 28. 09. 2016. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany

dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 28. 09. 2016. Podľa zmluvy spotrebiteľ vzal na vedomie, že výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver je 24,67 %. V ten istý deň uzavreli žalobca so žalovaným aj dohodu o plnení v splátkach, z ktorej vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 sa mení tak, že sumu vo výške 588,00 Eur mal žalobca splatiť v 12 mesačných splátkach po 49,00 Eur mesačne vždy k 26. dňu v mesiaci, počnúc dňom 26. 10. 2015. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle tejto dohody bola 300,29 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola nezmenená (24,67 %). Zároveň bola medzi stranami uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako aj rozhodcovská zmluva.

9. Za nesporné súd považoval aj to, že zo zmluvy č. 402900466 uzavretej dňa 17. 08. 2015 žalobca uhradil celkom sumu vo výške 525,00 Eur v ôsmich splátkach v rôznej výške (dňa 21. 09. 2015 vo výške 87,00 Eur, dňa 20. 06. 2016 vo výške 5,00 Eur, dňa 01. 07. 2016 vo výške 5,00 Eur, dňa 23. 08. 2016 vo výške 80,00 Eur, dňa 10. 01. 2018 vo výške 87,00 Eur, dňa 12. 02. 2018 vo výške 87,00 Eur, dňa 09. 03. 2018 vo výške 87,00 Eur a dňa 11. 04. 2018 vo výške 87,00 Eur). Uvedené vyplýva tak z vyjadrenia žalovaného (č. l. 89) ako aj z dvoch potvrdení o prevzatí finančných prostriedkov k tejto zmluve (č. l. 61) a z výpisu o úhradách úveru (č. l. 72). Zo zmluvy č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 žalobca uhradil celkom sumu vo výške 342,00 Eur v deviatich splátkach (dňa 13. 10. 2015 vo výške 49,00 Eur, dňa 20. 06. 2016 vo výške 5,00 Eur, dňa 01. 07. 2016 vo výške 5,00 Eur, dňa 20. 07. 2016 vo výške 48,00 Eur, dňa 22. 08. 2016 vo výške 39,00 Eur, dňa 10. 01. 2018 vo výške 49,00 Eur, dňa 12. 02. 2018 vo výške 49,00 Eur, dňa 09. 03. 2018 vo výške 49,00 Eur a dňa 11. 04. 2018 vo výške 49,00 Eur). Uvedené takisto vyplýva tak z vyjadrenia žalovaného (č. l. 89) ako aj z dvoch potvrdení o prevzatí finančných prostriedkov k tejto zmluve (č. l. 61) a z výpisu o úhradách úveru (č. l. 73).

10. Za sporné súd považuje:

- a) či zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahujú všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch;
- b) či žalobca osvedčil naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv, na určení, že zmluvy sú bez úrokov a poplatkov ako aj na určení, že dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné;
- c) či možno uložiť žalovanému a zamestnávateľovi žalobcu obchodnej spoločnosti G.. povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy;
- d) vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho výšku (t. j. či žalobca preukázal ním tvrdenú výšku v sume 183,00 Eur).

11. Žalobca na prvom pojednávaní uviedol len to, čo v žalobe a vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného. Oznamoval, že nie je už zamestnaný u zamestnávateľa G. s. r. o., takže žalovaný už nevykonáva žiadne zrážky zo mzdy. Pri podpisovaní zmlúv mu dal žalovaný podpísať viacero dokumentov tak, že bol zakrytý vrch a nevidel názov zmluvy, ktorú podpísal.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (znenie účinné v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere

a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) a e) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

19. Podľa § 137 písm. c) C. s. p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

20. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 a posúdenie je platnosti:

20. 1 Súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným žalovaného má písomnú formu a na prvý pohľad sa môže javiť, že sú v nej uvedené aj všetky podstatné údaje (náležitosti) v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. 20. 2 Je pravdou, že v zmluve je dohodnuté, že úver vo výške 500,00 Eur spolu s odplatom vo výške 370,00 Eur (ktorú tvorí úrok vo výške 230,00 Eur a odplata vo výške 140,00 Eur) mal žalobca v podstate splatiť v jednej splátke do 17. 08. 2016. Za týchto podmienok bola určená a vypočítaná aj ročná percentuálna miera nákladov (28,00 %) a aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (24,67 %). Žalobca bol informovaný o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov prostredníctvom formulára - informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, čo vyplýva z listín predložených žalobcom a z tvrdenia žalovaného. Z uvedeného vyplýva spôsob výpočtu tohto údajja pre obdobie 12 mesiacov (č. I. 68).

20. 3 V samostatnom dokumente - dohoda o plnení v splátkach zo dňa 17. 08. 2018, ktorá určite nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, ale predstavuje len dohodu o spôsobe splácania úveru, sú dohodnuté podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, a to dokonca odlišne od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pričom je nepochybné, že v tejto dohode je úplne iný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (272,69 %), ktorý ale platí pre obdobie 10 mesiacov. A o spôsobe tohto výpočtu už žalobca informovaný nebol.

20. 4 Žalovaný takýmto konaním a takýmto spôsobom uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (kedy samostatným dokumentom mení podstatné náležitosti zmluvy, avšak tento už nemá charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože na základe dohody o plnení v splátkach žiadny úver žalobcovi neposkytol) spôsobuje to, že spotrebiteľa nesprávne informuje o podstatných náležitostiach zmluvy, a to o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zároveň mení aj počty splátok a termíny ich splatnosti ako aj termín konečnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa opäť len menia podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak na základe takého úkonu, ktorým nedochádza k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navyše dohoda o splnení v splátkach ani nie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. 5 V dôsledku týchto dvoch samostatných právnych úkonov vznikla situácia, že žalobca ako spotrebiteľ mal splatiť poskytnutý úver v 10 mesačných splátkach vo výške po 87,00 Eur k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 09. 2015 (teda najneskôr do 20. 07. 2016).

20. 6 Uvedené podstatné náležitosti ale nevyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015. Nemožno teda dospieť k inému záveru ale len k takému, že zmluva zo dňa 17. 08. 2015 skutočne neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru (v skutočnosti ním bol deň 20. 07. 2016, hoci v zmluve je uvedený deň 17. 08. 2016), výšku, počet a termíny splátok (v zmluve bola dohodnutá len jedna splátka, zatiaľ čo v skutočnosti ich bolo 10 splatných k 20. dňu v mesiaci) a ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože tento sa v dôsledku iných vstupných údajov (podľa vzorca) zmenil a v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17. 08. 2015 je tak nepochybne uvedená nesprávna výška.

20. 7 V dôsledku týchto skutočností súd považuje úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 za bezúročný a bez poplatkov. Navyše zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez úrokov a poplatkov aj vtedy, keď veriteľ poskytol finančné prostriedky spotrebiteľovi v hotovosti. Zo zmluvy zo dňa 17. 08. 2015 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky zmenkou. Z vyjadrenie spôsobu poskytnutia úveru vyvoláva pochybnosti o poskytnutí finančných prostriedkov žalobcovi, pretože podľa názoru súdu mu skutočne boli poskytnuté v hotovosti, avšak aby sa žalovaný vyhol tomu, že takýto spôsob výslovne uvedie v zmluve, zvolil spôsob poskytnutia prostriedkov na základe zmenky, čo ale v konečnom dôsledku nie je možné. Zmenka je totiž cenný papier a predstavuje právo zmenkového veriteľa stelesnené (inkorporované) v listine - zmenke. Zmenka je teda len listina, nemôže predstavovať spôsob poskytnutia finančných prostriedkov. V skutočnosti totiž nepochybne došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov žalobcovi v hotovosti a žalovaný zabezpečil toto odovzдание vystavením zmenky, teda stelesnením jeho práva žiadať plnenie od žalobcu. Aj v dôsledku tohto

20. 8 Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 uzavretá medzi žalovaným a žalobcom skutočne neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. 9 Žalobca ako spotrebiteľ v zmysle § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusí pri určení, že je zmluva bez poplatkov a bez úrokov (resp. že je neplatná) preukazovať naliehavý právny záujem, preto súd v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel (I. výrok tohto rozsudku).

20. 10 Žalobca nepreukázal, že by tá istá zmluva o spotrebiteľskom úvere (ktorá je bez úrokov a bez poplatkov) mohla byť zároveň aj neplatná. Jeden žalobný petit (určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy) vylučuje druhý žalobný petit (určenie absolútnej neplatnosti zmluvy). Žalobca v konaní nepoprel, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrel a že finančné prostriedky mu boli poskytnuté. Netvrdil, že by ho k uzavretiu zmluvy niekto nútil alebo že by nerozumel tomu, čo je predmetom zmluvy. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrel slobodne, právny úkon je zrozumiteľný a jasný, jeho plnenie je možné a žalobca nie je osobou, ktorej spôsobilosť na právne úkony by bola obmedzená. Prax súdov je pritom taká, že nie sú zástancami teórie zneplatňovania zmlúv ale naopak teórie zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. V žiadnom prípade (za súčasného vyslovenia platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dodržania písomnej formy a podstatných náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) teda nemôže byť táto zmluva neplatná v celom rozsahu, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

21. Posúdenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17. 08. 2015:

21. 1 Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zákonný prostriedok zabezpečenia veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi. Pokiaľ sú splnené podstatné náležitosti uzavretia tejto dohody a je daná existencia platného záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, nemôže byť dohoda o zrážkach zo mzdy neplatnou.

21. 2 Obsahom dohody je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi. Dohoda okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok. Veriteľ nadobúda voči platiteľovi mzdy právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená dohoda o zrážkach zo

mzdy. Týmto okamihom platiteľovi mzdy vzniká zo zákona povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy dlžníka a poukazovať ich veriteľovi dovtedy, kým nebude pohľadávka uspokojená.

21. 3 Je nepochybné, že dohodou o zrážkach zo mzdy bola zabezpečená povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému poskytnutý úver vo výške 500,00 Eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015. V dohode bol konkretizovaný veriteľ a dlžník, bola nepochybne špecifikovaná pohľadávka a takisto bola uvedená aj výška zrážok. Navyše bol konkretizovaný aj zamestnávateľ žalobcu (dlžníka).

21. 4 Keďže súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 (len je bez úrokov a poplatkov), nemôže byť neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy, pretože bola uzavretá písomne a obsahuje všetky podstatné náležitosti. Ďalej táto dohoda zabezpečuje platný záväzok (povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému sumu vo výške 500,00 Eur).

21. 5 Žalobca bol v tejto časti povinný preukázať aj naliehavý právny záujem a v tomto smere súd konštatuje, že ho nepreukázal. Bolo nepochybne preukázané a nebolo sporné, že žalobca nepracuje a preto nie je možné v súčasnej dobe vykonávať žiadne zrážky. Navyše žalovaný môže žiadať vykonávanie zrážok zo mzdy (a aj z iných príjmov) len do výšky 500,00 Eur a potom už nie. Pokiaľ teda žalobca túto sumu žalovanému vrátil, nemôže sa žalobca domáhať spätne (do minulosti) určenia neplatnosti právneho úkonu, čo ani nie je v zmysle § 137 písm. c) C. s. p. možné. V tomto smere sa súd stotožňuje s tvrdeniami žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe (viď bod 2. odôvodnenia), a pre to, aby bolo rozhodnutie aj zrozumiteľné pre strany, nebude ich súd znova uvádzať.

21. 6 Vzhľadom na uvedené žalobu žalobcu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17. 08. 2015 zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

22. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 a posúdenie je platnosti:

22. 1 Súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným žalovaného má písomnú formu a na prvý pohľad sa môže javiť, že sú v nej uvedené aj všetky podstatné údaje (náležitosti) v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. 2 Je pravdou, že v zmluve je dohodnuté, že úver vo výške 300,00 Eur spolu s odplatom vo výške 288,00 Eur (ktorú tvorí úrok vo výške 204,00 Eur a odplata vo výške 84,00 Eur) mal žalobca v podstate splátiť v jednej splátke do 28. 09. 2016. Za týchto podmienok bola určená a vypočítaná aj ročná percentuálna miera nákladov (28,00 %) a aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (24,67 %). Žalobca bol informovaný o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov prostredníctvom formulára - informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, čo vyplýva z listín predložených žalobcom a z tvrdenia žalovaného. Z uvedeného vyplýva spôsob výpočtu tohto údajja pre obdobie 12 mesiacov (č. I. 68).

22. 3 V samostatnom dokumente - dohoda o plnení v splátkach zo dňa 28. 09. 2018, ktorá určite nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, ale predstavuje len dohodu o spôsobe splácania úveru, sú dohodnuté podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, a to dokonca odlišne od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pričom je nepochybné, že v tejto dohode je úplne iný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (300,29 %). A o spôsobe tohto výpočtu už žalobca informovaný nebol.

22. 4 Žalovaný takýmto konaním a takýmto spôsobom uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (kedy samostatným dokumentom mení podstatné náležitosti zmluvy, avšak tento už nemá charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože na základe dohody o plnení v splátkach žiadny úver žalobcovi neposkytol) spôsobuje to, že spotrebiteľa nesprávne informuje o podstatných náležitostiach zmluvy, a to o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zároveň mení aj počty splátok a termíny ich splatnosti ako aj termín konečnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa opäť len menia podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak na základe takého úkonu, ktorým nedochádza k uzavretiu zmluvy o

spotrebiteľskom úvere. Navyše dohoda o splnení v splátkach ani nie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. 5 V dôsledku týchto dvoch samostatných právnych úkonov vznikla situácia, že žalobca ako spotrebiteľ mal splatiť poskytnutý úver v 12 mesačných splátkach vo výške po 49,00 Eur k 26. dňu v mesiaci, počnúc dňom 26. 10. 2015 (teda najneskôr do 26. 10. 2016).

22. 6 Uvedené podstatné náležitosti ale nevyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015. Nemožno teda dospieť k inému záveru ale len k takému, že zmluva zo dňa 28. 09. 2015 skutočne neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru (v skutočnosti ním bol deň 26. 10. 2016, hoci v zmluve je uvedený deň 28. 09. 2016), výšku, počet a termíny splátok (v zmluve bola dohodnutá len jedna splátka, zatiaľ čo v skutočnosti ich bolo 12 splatných k 26. dňu v mesiaci) a ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože tento sa v dôsledku iných vstupných údajov (podľa vzorca) zmenil a v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28. 09. 2015 je tak nepochybne uvedená nesprávna výška.

22. 7 V dôsledku týchto skutočností súd považuje úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 za bezúročný a bez poplatkov. Navyše zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez úrokov a poplatkov aj vtedy, keď veriteľ poskytol finančné prostriedky spotrebiteľovi v hotovosti. Zo zmluvy zo dňa 28. 09. 2015 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky zmenkou. Samotné vyjadrenie spôsobu poskytnutia úveru vyvoláva pochybnosti o poskytnutí finančných prostriedkov žalobcovi, pretože podľa názoru súdu mu skutočne boli poskytnuté v hotovosti, avšak aby sa žalovaný vyhol tomu, že takýto spôsob výslovne uvedie v zmluve, zvolil spôsob poskytnutia prostriedkov na základe zmenky, čo ale v konečnom dôsledku nie je možné. Zmenka je totiž cenný papier a predstavuje právo zmenkového veriteľa stelesnené (inkorporované) v listine - zmenke. Zmenka je teda len listina, nemôže predstavovať spôsob poskytnutia finančných prostriedkov. V skutočnosti totiž nepochybne došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov žalobcovi v hotovosti a žalovaný zabezpečil toto odovzdanie vystavením zmenky, teda stelesnením jeho práva žiadať plnenie od žalobcu. Aj v dôsledku tohto

22. 8 Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 uzavretá medzi žalovaným a žalobcom skutočne neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. 9 Žalobca ako spotrebiteľ v zmysle § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusí pri určení, že je zmluva bez poplatkov a bez úrokov (resp. že je neplatná) preukazovať naliehavý právny záujem, preto súd v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel (II. výrok tohto rozsudku).

22. 10 Žalobca nepreukázal, že by tá istá zmluva o spotrebiteľskom úvere (ktorá je bez úrokov a bez poplatkov) mohla byť zároveň aj neplatná. Jeden žalobný petit (určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy) vylučuje druhý žalobný petit (určenie absolútnej neplatnosti zmluvy). Žalobca v konaní nepoprel, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrel a že finančné prostriedky mu boli poskytnuté. Netvrdil, že by ho k uzavretiu zmluvy niekto nútil alebo že by nerozumel tomu, čo je predmetom zmluvy. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrel slobodne, právny úkon je zrozumiteľný a jasný, jeho plnenie je možné a žalobca nie je osobou, ktorej spôsobilosť na právne úkony by bola obmedzená. Prax súdov je pritom taká, že nie sú zástancom teórie zneplatňovania zmlúv ale naopak teórie zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. V žiadnom prípade (za súčasného vyslovenia platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dodržania písomnej formy a podstatných náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) teda nemôže byť táto zmluva neplatná v celom rozsahu, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

23. Posúdenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 28. 09. 2015:

23. 1 Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zákonný prostriedok zabezpečenia veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi. Pokiaľ sú splnené podstatné náležitosti uzavretia tejto dohody a je daná existencia platného záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, nemôže byť dohoda o zrážkach zo mzdy neplatnou.

23. 2 Obsahom dohody je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi. Dohoda okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok. Veriteľ nadobúda voči platiteľovi mzdy právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená dohoda o zrážkach zo mzdy. Týmto okamihom platiteľovi mzdy vzniká zo zákona povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy dlžníka a poukazovať ich veriteľovi dovtedy, kým nebude pohľadávka uspokojená.

23. 3 Je nepochybné, že dohodou o zrážkach zo mzdy bola zabezpečená povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému poskytnutý úver vo výške 300,00 Eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015. V dohode bol konkretizovaný veriteľ a dlžník, bola nepochybne špecifikovaná pohľadávka a takisto bola uvedená aj výška zrážok. Navyše bol konkretizovaný aj zamestnávateľ žalobcu (dlžníka).

23. 4 Keďže súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 402900466 zo dňa 28. 09. 2015 (len je bez úrokov a poplatkov), nemôže byť neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy, pretože bola uzavretá písomne a obsahuje všetky podstatné náležitosti. Ďalej táto dohoda zabezpečuje platný záväzok (povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému sumu vo výške 300,00 Eur).

23. 5 Žalobca bol v tejto časti povinný preukázať aj naliehavý právny záujem a v tomto smere súd konštatuje, že ho nepreukázal. Bolo nepochybne preukázané a nebolo sporné, že žalobca nepracuje a preto nie je možné v súčasnej dobe vykonávať žiadne zrážky. Navyše žalovaný môže žiadať vykonávanie zrážok zo mzdy (a aj z iných príjmov) len do výšky 500,00 Eur a potom už nie. Pokiaľ teda žalobca túto sumu žalovanému vrátil, nemôže sa žalobca domáhať spätne (do minulosti) určenia neplatnosti právneho úkonu, čo ani nie je v zmysle § 137 písm. c) C. s. p. možné. V tomto smere sa súd stotožňuje s tvrdeniami žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe (viď bod 2. odôvodnenia), a pre to, aby bolo rozhodnutie aj zrozumiteľné pre strany, nebude ich súd znova uvádzať.

23. 6 Vzhľadom na uvedené žalobu žalobcu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 28. 09. 2015 zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

24. Vydanie bezdôvodného obohatenia a jeho výška:

24. 1 Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 183,00 Eur z obidvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Tvrdil, že zo zmluvy č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2015 celkom v splátkach a zrážkach zo mzdy splatil sumu vo výške 583,00 Eur, a teda 83,00 Eur je už výška bezdôvodného obohatenia. Zo zmluvy č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2015 v splátkach a zrážkach zo mzdy uhradil celkom sumu vo výške 400,00 Eur, a teda 100,00 Eur je výška bezdôvodného obohatenia.

24. 2 Ako vyplýva z odôvodnenia tohto rozhodnutia (viď body 20. a 22. odôvodnenia), súd dospel k záveru, že obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bez úrokov a poplatkov. Žalovaný má teda nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Na základe zmluvy č. 402900466 zo dňa 17. 08. 2018 poskytol žalobcovi úver vo výške 500,00 Eur, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný na vrátil žalobcovi sumu vo výške 525,00 Eur. To znamená, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi sumu vo výške 25,00 Eur.

24. 3 Na základe zmluvy č. 402900508 zo dňa 28. 09. 2018 poskytol žalobcovi úver vo výške 300,00 Eur, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný na vrátil žalobcovi sumu vo výške 342,00 Eur. To znamená, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi sumu vo výške 42,00 Eur.

24. 4 Žalovaný je tak povinný vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie (pretože žalobca mu plnil bez právneho dôvodu) vo výške 67,00 Eur (III. výrok tohto rozhodnutia).

24. 5 Žalobca tvrdil, že bezdôvodné obohatenie predstavuje až výšku 183,00 Eur, avšak rozsah tohto bezdôvodného obohatenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Vychádzal len z matematického výpočtu (č. I. 61), ktorý ale nemal oporu v listinných dôkazoch. Posledné zrážky zo mzdy boli vykonané v mesiaci apríl 2018, kedy bol so žalobcom ukončený pracovný pomer výpoveďou z dôvodu nadbytočnosti (č. I. 81). Naopak zo zhodných tvrdení strán (viď bod 9. odôvodnenia) mal súd za preukázané, koľko skutočne

žalobca žalovanému zaplatil, a preto v preukázanom rozsahu bezdôvodného obohatenia aj jeho žalobe vyhovel a vo zvyšku zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

25. Uloženie povinnosti žalovanému a obchodnej spoločnosti G., s. r. o. zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy a z iných príjmov:

Vzhľadom na skutočnosť, že súd dospel k záveru, že dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 17. 08. 2015 a zo dňa 28. 09. 2015 sú platné, nie je daný žiadny zákonný dôvod uložiť žalovanému takú povinnosť. Žalovaný bol oprávnený do výšky 800,00 Eur (t. j. 500,00 Eur + 300,00 Eur) požadovať od zamestnávateľa žalobcu, aby boli z jeho mzdy alebo iného príjmu vykonávané zrážky zo mzdy, pričom bolo preukázané, že žalobca už všetky poskytnuté finančné prostriedky žalovanému vrátil. Žalovaný preto už nemôže uplatňovať toto právo vyplývajúce mu z dohody o zrážkach zo mzdy a uloženie takejto povinnosti by bolo nadbytočné a aj nevykonateľné. Navyše žalobca u zamestnávateľa G. s. r. o., ktorého označil v žalobnom petite, už nepracuje a aj preto je žaloba v tejto časti nedôvodná, a tak ju súd zamietol (IV. výrok tohto rozhodnutia).

26. Vzhľadom na vyššie zistený skutkový a právny stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní bol čiastočne úspešný žalobca (pretože súd vyhovel trom z jeho ôsmich navrhnutých žalobných petitov) a zároveň bol čiastočne úspešný aj žalovaný (pretože súd zamietol päť z ôsmich žalobných petitov). Keďže predmetom konania boli štyri samostatné výroky, možno každý z nich považovať za 1/8 (12,50 %) úspechu v spore (100 % ÷ 8). Vzhľadom na to bol žalobca úspešný v rozsahu 3/8 (37,50 %) a žalovaný v rozsahu 5/8 (62,50 %). Miera úspechu žalovaného je potom 1/8 (12,50 % (t. j. 5/8 - 3/8 %), z ktorej by mu mohol byť priznaný nárok na náhradu trov konania, avšak súd mal zo spisu za preukázané, že žiadnej zo strán trovy konania nevznikli, pretože ani jedna zo strán nebola zastúpená advokátom a konanie bolo oslobodené od súdnych poplatkov. Iné trovy v konaní nevznikli. Vzhľadom na tieto okolnosti súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania a o výške trov konania už ale nebude súd rozhodovať v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p.

28. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov od poplatku (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

29. Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako čiastočne úspešná strana v konaní je oslobodený od platenia súdnych poplatkov zo zákona, vznikla poplatková povinnosť žalovanému, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu (v časti určenia, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bez úrokov a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia) vo výške 215,50 Eur podľa položky 1 písm. a) a písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, t. j. 2 x 99,50 Eur + 6 % zo sumy 67,00 Eur.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.